

A katolikus házasság szentség

JUBILEUM Isten a családot a boldogság forrásának szánta, fejt ki a vasmisés Bánk atya

Zalaegerszeg (zh) – A közműltban vette át gyémántdiplomáját dr. Kovács Lajos P. Bánk atya. Zalaegerszeg és Zalalövő egykori plébánosát, a ferences rend korábbi tartományfőnökét továbbá 65 éve szentelték pappá; ez alkalomból nyilatkozott lapunknak.

– Nagyon köszönöm, hogy pappá szenteltetésem 65. évfordulóján jelét adhatom őszinte örömemnek, hogy lelkipásztori szolgálatom kétharmadát a zalai hívek lelki gondozására fordíthattam. Örömet tetézi, hogy kölcsönösen kerestük a lelki kapcsolatot Isten atyánk öröme és a közös mennyei boldogság reményében. Nemcsak lelki kapcsolatok fűznek össze bennünket, hanem kemény fizikai munka is abban a nehéz helyzetben, amikor még gyanakodva figyelték a papi tevékenységet – fogalmazott Bánk atya.

A jubileumi vasmisést november 6-án a pesti ferences templomban mutatta be paptestvérekkel közösen, hálát adva az Úrnak azért, hogy hatvanöt évvel ezelőtt meghívta szolgálatára, s hogy Bánk atya közelgő kilencvenedik születésnapja betöltésekor is ugyanolyan szeretettel, alázattal, hűséggel szolgálhat, mint amikor örökfogadalommal kötelezte el magát. Mint az atya lapunknak leírta, szíves szeretettel lenne a zalai hívek a Bónus televízió adásában követhették a szertartást.

– Deo Gratias! A nyugovóra téresemkor szokásos mindennapi áldásom ezen a napon sem marad el. Fogadjátok el az ősi latin közmondás bölcsességét: „Ut desint vires, tamen laudanda voluntas”

(Bár hiányzanak az erők, mégis dicsérni kell a jóakarót). Ezt a mindennapi áldást néhány év óta az egész világra kiterjesztve adom. Remélem, már nem vagyok egyedül. Jubileumomhoz kapcsolódva a Pázmány Péter Hittudományi Akadémia rektora kitüntetésben részesített: gyémántdiplomát vehettem át Alma Materemben, hatvanöt éve végeztem el teológiai tanulmányaimat summa cum laude minősítéssel. Köszönöm Istennek, szüleimnek és tanárimnak, hogy tudást szerezhettem, s ezt a tudást tovább adhatom – fejtette ki Bánk atya.

Mint megtudtuk, tervei közt szerepel karácsonyi háttáridővel egy újabb könyv megjelentetése „Van Isten!” címmel. Úgy látja ugyanis, „a nagy hangú harsogások” csak az istent tagadóakra érvényesek, amikor kijelentik: nincs Isten. A katolikusok többsége

Gyóntat, könyvet ír, honlapján és Facebook-oldalán is követi a jézusi parancsot

nem tud, vagy nem mer nyilatkozni. Ezen szeretne segíteni. Bánk atya folytatja munkáját honlapján és a Facebook oldalán is a jézusi parancs szerint: „Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Mt 28,19-20). Az atya ezenfelül is aktív: csütörtök esténként a templomban tart előadást „Szenvedés” cím-

FOTÓ: ARCHÍV

A gyémántdiplomás, vasmisés, közel 90 éves Bánk atya hálás azért, hogy ugyanolyan szeretettel, alázattal, hűséggel szolgálhat, mint amikor örökfogadalommal kötelezte el magát

mel, pénteken dogmatikai órárt tart tanítványainak; mint fogalmaz, mindkét témakör kimeríthetetlen kincsesár.

– Hétközben a gyóntatószolgálatban segítik testvéreimnek eligazodni ebben a zűrzavaros világban, megmutatva Isten végtelen irgalmas szeretetét. Rávezetni őket ar-

ra, hogy a bűnbocsánatot, a kegyelmeket csak akkor nyerhetjük el, hogy ha tisztá szívvel megbánjuk tetteinket, elégtételt adunk vétkeinkért, s legfőképpen kérjük! „Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek! Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, s

aki zörget, annak ajtót nyitnak. Melyiketek ad fiának követ, amikor az kenyeret kér tőle? Vagy ha halat kér, ki ad neki kigyót? Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, akkor mennyeivel inkább ad jót mennyei Atyátok azoknak, akik kérik (Mt 7,7-11).

Az atya arról is szólt: boldog volt, amikor plébánosként szolgált, s mellé gyűltek szép számmal a hívek egy-egy breviáriumi szent óráit elismádkozni. Édesanyja legnagyobb kincse az Örökimádás című imakönyv volt. Vasárnap lélekfeltöltésre a lugasba ült, kezében az Örökimádással. Az emberek ma kétségbeejtően keveset imádkoznak, de Istentől nem lehet semmit sem megvenni. Ha akarunk tőle, kérni kell, azaz imádkozni.

– Sok a családi perpatvar, pedig Isten a családot a boldogság forrásának szánta. A férj legfontosabb dolga: szeretni a feleségét. A feleség dolga: boldoggá tenni a férjét. Erre ad áldást az eskető pap. Ha zavar támad a családban, le kell ülni egymás mellé és veszekedés helyett ki kell beszélni a nehézségeket. Ha ket-tőjüknek nem sikerül, a szentségi Jézushoz kell fordulni és azonnal válaszol: csendben, a szívekben. Honnan? A templomi szentségéből. Felújítja a házasság szentségének hatalmas kegyelemtárát, mert a katolikus házasság szentség, folyamatos erőforrás.

Bánk atya végül személyes hangvételű üzenetet is megfogalmazott a zalai híveknek, az őt ismerő embereknek, lapunk olvasóinak: „Kedveseim! Évek hosszú során próbáltuk egymást. Együtt éltünk bajban, örömben. Részeségi voltam születéseknek, felnövekvéseknek, s hanyatló erőtöknek. Gyémántmisémmel, amikor utoljára személyesen találkoztunk, megtapasztaltam el nem múló szereteteteket, hogy megtartottatok jó emlékezetben. Fogadjátok tőlem hálám jeléül vasmisés áldásomat, imámat értetek. Az Úr legyen Veletek! Áldjon meg benneteket a mindenható Isten, az Atya a Fiú és a Szentlélek. Ámen.”

Sorsfordító győzelem

Méltósággal emlékezve a győrvári diadal 310. évfordulóján

CIVIL TUDÓSÍTÓNKTÓL

Győrvár (Paál István) – Nem csak országgrészünk, de országunk számára is mérföldkő volt a Győrvár-Egervár közötti kuruc győzelem.

II. Rákóczi Ferenc a lengyel Breznóban történt zászlóbontása és kiáltványa megnyitotta az ősi magyar alkotmányért, a nemzeti jogok visszaállításáért indított, 1703-tól 1711-ig tartó szabadságharcot. A gyors és kezdeti 1703-1704-es sikereket a szabadságharc győzelmi sorozatának megtorpanása követte. Az 1704-es nagyszombati, koroncói, majd Erdélyben az 1705-ös Zsibó melletti kuruc vereségek nem jó távlatokat vetítettek előre. Ebben a nehéz külpolitikai, katonai és gazdasági helyzetben gyógyírként és fontos katonai sikerként értékelhető az 1706. november 6-7-ei, győrvári-egervári csatáként ismert kuruc győzelem, amely erkölcsi alapot szolgáltatott az 1707-es ónodi országgyűlés döntéseihez, ezen belül a

Habsburg trónfosztáshoz. Miként folyt le a csata és mik voltak az előzményei? Lipót császár megbízta Heister Hannibál tábornagyot, horvát bánt, hogy törjön be Magyarországra és Stahremberg tábornok csapataival egyesülve a Dunántúlt vegyék birtokba. A tábornagy átkelt a Murán és megindult Zala és Vas megyén keresztül Stahremberg irányába 3-5 ezerre becsült seregével. Az útjába kerülő helységeket kirabolták, felégették – így Zalaegerszeget is – és az el nem menekülőket a csecsemőtől az aggastyánig kardéltre hányták. Egervár várából a 25 fős védő katonaság elmenekült, így azt könnyedén birtokba vették.

A Kőszeg alatt táborozó 3-4 ezres kuruc sereg értesülve a történetéről és Heister terveről, megindult feltartóztatásukra és az egyesülés megakadályozására. A kuruc sereget Béri Balogh Ádám ezresekapitány vezette Bezerédi Imre segédletével, amelyet kiegészítettek Kisfaludy László és Andrassy csapatai. A kuru-

cok által jól kiválasztott helyszín (a malomgát és mocsárvidék), valamint a jó stratégia következtében a kétnapos ütközet döntő kuruc győzelemmel zárult. Heister tábornagyot is a 17 éves zászlótartó, Sibrik Gábor elfogta és sárvári várba szállították. A két labanc sereg egyesülése és a korábbi mézszárlások folytatása meghiúsult.

Ennek a csatának volt a hőse Béri Balogh Ádám, aki bátor lovasrohama közt 3 fejsébet elszenvedve zuhant le lováról és másfél évig a vasvári bencés kolostorban gyógyították, de utána ismét harcra szállt Rákóczi leghűségesebb brigádérosaként.

A zalaegerszegiek 15 fővel képviselték a szövetségeiket

Szekszárdon rács csapatok körbezárták, elfogták és Budára szállították, ahol kivégezték. Hősiessége és hazafisága nem merült feledésbe,

A győrvári megemlékezés egy pillanata, jobbról a zalaiak képviselőjében Paál István elnök

elfogásának helyén, a szekszárdi patak hídnál márványtábla őrzi emlékét. Bezerédi-vel együtt utcák őrzik emléküket a városban, Tamásiban gimnázium a brigáderosról kapta a nevét.

Hiányérzetünket csökkenti, hogy ha Zalában nem is, de Vas megyében őrzik emlékét Vasváron is, de kiemelten Győrváron. A létrehozott kúruc parkban és Béri Balogh Ádám emlékművének a helyiek kiemelt megemlékezéséhez csatlakozva a Zalai Magyar Nemzeti Szövetség és a

Rákóczi Szövetség Zalaegerszegi Szervezete több éve megemlékezik és koszorúz, Paál István elnök vezetésével.

Ebben az évben végre a csata november 6-7-i időpontjához igazítva került megrendezésre a rendkívül kedvezőtlen időjárás ellenére is jelentős számú ünneplő jelenlétében, bensőséges és látványos keretek között.

Kaczor Zsolt Mihály polgármester beszédében utalva a lelkes segítőkre, elsősorban Farsang Zsolt alpolgármester segítő és szervező munkájára, büszkén szólt a falu lelkes hagyományápoló tevékenységé-

ről, amely méltó a hős elődök emlékéhez. A zalaegerszegiek 15 fővel képviselve szövetségeiket, megkoszorúzták a hősök emlékművét, majd „kurucos” körülményeket produkálva, meleg barátságos közszönték meg a helyiek megemlékezésük megtisztelését.

Az ünnepség bensőséges, színes lebonyolítása Győrvár tekintélyét növelve reményt élesztett a jelenlétükben, hogy az elanyagiasodott, szellemiekben elsötétülő világunkban is lehet és tudunk is világot gyújtani, nemzetünk nagyjainak emlékét méltó módon megőrizni.